

[Undervisningsministeren.]

da må man nødvendigvis gå ind i en grundigere behandling. Vi udtrykte også ved førstebehandlingen sidste år det princip, at vi ikke mente, der var indkommet fornødne erfaringer i forbindelse med styrelsesloven, men at vi var enige i de bemærkninger, der var faldet omkring forliget ved sidste styrelseslov, nemlig at de ting, der ikke fungerede, og som der var enighed om ikke fungerede, kunne tages op. Derfor er det her vel i høj grad et spørgsmål, om man vil lave nogle justeringer på nuværende tidspunkt, eller om man vil gå ind i et dybtgående revisionsarbejde.

Fru Gerda Møller spurgte om deltidsansatte lærere, og dér har fru Gerda Møller ret i, at der i lovforslaget er taget sigte på lærere i almindelighed, dvs. både heltidsansatte lærere og deltidsansatte.

Så tror jeg, der var en misforståelse omkring opfattelsen af punkt 2 i regeringens forslag. Fru Gerda Møller var inde på, at et flertal af lærere kunne komme i mindretal i et institut, og det ville være uheldigt. Denne bestemmelse tager jo netop sigte på, at det ikke kun drejer sig om det enkelte institut, men om en overordnet og landsplanmæssig overvejelse, og derfor kan det selvfølgelig ikke være afgørende, hvilke meninger der er i et enkelt institut.

Så var hr. Morten Lange også inde på nogle betragtninger om vilkårene for forlig, og dem er jeg stort set enig i. Jeg vil godt om punkt 3, når hr. Morten Lange fremhævede, at der var faglige grunde til opdelingen i repræsentationsområder, fastslå, at så er det netop begrundelsen for, at den er fastholdt med en mindretalsbeskyttelse som foreslået i punkt 3, og for, at regeringen ikke er gået ind for forholdstalsvalg, således som det er foreslået af nogle af partierne. Der er heller ikke tale om, at der gives samme støtte til en hvilken som helst organisation, som hr. Morten Lange var inde på. Jeg skal citere fra bemærkningerne til nr. 6:

„Det samlede tilskud foreslås fordelt mellem de studentergrupper, der er repræsenteret i konsistorium, på den måde, at gruppens andel beregnes ud fra dens andel af de samlede afgivne studenterstemmer.“

Så takker jeg fru Inger Stilling Pedersen for det positive tilsagn om at gå ind i drøf-

telser, der kan lede til en bred enighed omkring netop styrelsesloven.

Til hr. Freddy Madsen blot den enkelte bemærkning, at det endnu en gang blev understreget, at det kommunistiske parti ikke er tilhænger af planlægning overhovedet inden for de videregående, længerevarende uddannelser.

Til hr. Halvgaard blot den enkelte bemærkning, at der jo er en påfaldende modstrid imellem det forslag, fremskridtspartiet tidligere har fremsat om ændring af skolelovsforslaget, hvor man ønskede alt lagt ud, og så dette forslag, hvor man ønsker alt taget ind. Man kan så konstatere, at der som sædvanlig totalt mangler en sammenhæng i fremskridtspartiets politik.

Så skal jeg slutte med at glæde mig over, at der ikke har været nogen indvendinger imod, at lærerhøjskolen fik en særordning i forbindelse med dette forslag om ændring af styrelseslov.

Tove Nielsen (V):

Ministeren mente, at der fra venstres side var tale om, at man skulle lægge op til et fuldstændig nyt forslag. Jeg vil gerne sige, at for os at se er der ingen afvigelser imellem indholdet i mit indlæg og den konklusion, jeg selv nåede frem til, at vi naturligvis i udvalget burde gennemarbejde de forskellige tanker, der er kommet frem, og nå frem til en enighed, som man gjorde det i 1973. Men jeg går ud fra, at det nu engang må være sådan, når man arbejder, i dette tilfælde med styrelsesloven, at man så også har ret til at drage de ting frem, som man føler det er nødvendigt at arbejde med, ting, det er nødvendigt at undersøge nærmere, også selv om det ikke er indeholdt i de forslag, der er fremme i dag eller tidligere har været til behandling.

Ministeren sagde selv, at vi må gøre op, om vi vil lave justeringer, eller om vi vil ind i et dybtgående arbejde. Vi har den opfattelse, at det ikke drejer sig om, hvorvidt vi blot vil lave justeringer eller gå til værks på en langt mere dybtgående måde. Det drejer sig om, at vi når frem til nogle løsninger, som vi føler vi kan forsvare.

Når nu nogle er så ivrige efter at tage frem, hvad venstres ordfører sagde under behandlingen i 1973, ja, så er der vel kun